Lietas Nr. C33281315
Lietas arhīva Nr. C-1055-16/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 24.martā

Rīgas rajona tiesa:
tiesnese Elita Stivriņa
ar sekretāri Montu Murašku,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers.L/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Pašvaldības SIA „Valgums-S" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 19.martā prasītājs Pašvaldības SIA „Valgums S" cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. C/ par naudas piedziņu.

Prasībā norāda, ka 2005.gada 25.februārī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts līgums par ūdens piegādi, kanalizācijas notekūdeņu pieņemšanu un attīrīšanu (turpmāk – līgums). Līgums paredzēja prasītājam pienākumu sniegt atbildētājai viņas piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese A/, dzeramā ūdens piegādes, kā arī notekūdeņu pieņemšanas, pārsūknēšanas un attīrīšanas pakalpojumus. Savukārt atbildētājas pienākums bija savlaicīgi norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem. Prasītājs ir sniedzis pakalpojumu pilnā apmērā. Atbildētāja nekad nav apstrīdējusi rēķinos norādītās pakalpojumu summas un nav cēlusi pretenzijas par pakalpojuma kvalitāti.

Pilnīga vai daļēja maksājumu saistību nepildīšana no atbildētājas puses notiek jau no 2011.gada janvāra mēneša. Kopš 2012.gada aprīļa prasītājs pārtrauc sniegt atbildētājai līgumā noteiktos pakalpojumus, jo tika uzsākta atbildētājai piederošā nekustamā īpašuma atsavināšanas procedūra. Tādējādi parāds par līguma ietvaros saņemtajiem pakalpojumiem atbildētājai ir iekrājies no 2011.gada janvāra mēneša līdz 2012.gada marta mēnesim.

Prasītājs vairākkārt ir vērsies pie atbildētājas ar aicinājumu kārtot parādsaistības taču atbildētāja uz to nereaģēja. 2015.gada 26.janvārī prasītājs nosūtīja atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu ar aicinājumu līdz 2015.gada 9.februārim pilnā apmērā apmaksāt izveidojušos parādu. Taču arī uz šo aicinājumu atbildētāja nereaģēja.

Atbildētājas parāda summa pret prasītāju ir 727,36 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1578., 1590., 1651., 1652., 1828.pantu, Civilprocesa likuma 23., 24., 26., 250.^{19} un 250.^{20} pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu par saņemtajiem pakalpojumiem 727,36 *euro* apmērā; piedzīt no atbildētājas samaksāto valsts nodevu 109,10 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā; piedziņu vērst uz visu atbildētājas īpašumā esošo kustamo un nekustamo īpašumu un naudas līdzekļiem.

[2] 2015.gada 28.aprīlī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Norāda, ka 2005.gada 25.februārī starp atbildētāju un prasītāju tika noslēgts līgums par ūdens piegādi, kanalizācijas notekūdeņu pieņemšanu un attīrīšanu nekustamajā īpašumā /adrese A/.

Noslēdzot līgumu, atbildētāja godprātīgi pildīja ar līgumu uzņemtās saistības, katru mēnesi veica ikmēneša maksājumus līdz 2009.gadam, kā bija paredzēts noslēgtajā līgumā, katru mēnesi pēc ūdens mērītāju rādītājiem. Atbildētāja 2008.gadā bija spiesta atstāt valsti un nekustamo īpašumu vairs neizmantoja savām vajadzībām, tas nozīmē, ka arī neizmantoja vairs prasītāja pakalpojumus. Par ko prasītāju bija informējusi personīgi ierodoties pie prasītāja un brīdinājusi, ka neviens vairāk īpašumā nedzīvo. Neskatoties uz to, ka pakalpojumus vairāk neizmantoja, bija veikusi maksājumus par pakalpojumiem, kurus nebija izmantojuši.

2009.gada 29.maijā bija iesniegusi iesniegumu ar lūgumu veikt vienreizējo apmaksu gada laikā, sakarā ar to, ka neatradās valstī. Faktiski bija veikusi maksājumus katru pusgadu vidēji par 10 kubiem ūdens, kuru nebija izmantojuši, jo skaitītājos stāvēja nulle.

2010.gadā saņēma paziņojumu par skaitītāju nomaiņu. 2010.gada oktobra mēnesī saņēma atkārtotu paziņojumu par skaitītāju nomaiņu un sakarā ar to, ja nebūs veikta nomaiņa, prasītājs sāks aprēķināts ūdens daudzumu pēc deklarēto personu skaita par 1 cilvēku Ls 8,52 mēnesī.

Līdz tam laikam parādu nebija, pat bija veikta samaksa par faktiski nesaņemtajiem pakalpojumiem. Mēģināja ar prasītāju panākt kompromisu, bet prasītājs uzstāja uz to, ka maksājumus ir jāveic katru mēnesi. Bija vērsusies pie prasītāja gan personīgi, gan rakstiski. Prasītājs turpināja aprēķinus pēc deklarētiem cilvēkiem, mākslīgi audzējot parādu. Atbildētāja turpināja vēl veikt maksājumus līdz 2011.gada beigām, neskatoties uz to, ka prasītājs bija sniedzis prasību par parāda piedziņu tiesā 2011.gada 12.maijā – tiesvedība izbeigta.

2011.gada 14.novembrī atbildētāja iesniedza prasītājam paziņojumu, ka atbildētājai ir uzsākts maksātnespējas process un, ka prasītājs var vērsties pie ieceltā administratora ar savu pretenziju. Uzskata prasītāja rīcību par prettiesisku, jo prasītājs bija ilgāku laiku saņēmis maksājumus par neizmantotiem pakalpojumiem (2 gadu laikā), vienpusīgi ir izmainījies līguma priekšmetu un sāka aprēķināt samaksu pārkāpjot līguma 4.2.punkta noteikumus. Prasītājs klaji melo, ka atbildētāja nereaģēja uz viņu paziņojumiem, ieskaitot par pirmstiesas brīdinājuma saņemšanu. Saņemot brīdinājumu uzreiz sazinājās ar prasītāju personīgi pa tālruni un paskaidroja, ka viņu prasību neatzīst un uzskata par prettiesisku.

Vēl atbildētājai nav saprotams par kādiem rēķiniem iet runa, kurus bija piestādījis prasītājs tiesai. Nekādus rēķinus prasītājs nevarēja izrakstīt, jo samaksa aprēķinās pēc skaitītāju rādījumiem, kā ir norādīts līgumā. Visas prasītāja darbības uzskata par prettiesiskām, neatlaidīgām un agresīvām. Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā 12., 13.panta izpratnē. Saistošie noteikumi 7.1.3.punktu normatīvajos aktos paredz piemērot tādus aprēķinus gadījumos, ja dzīvojamās telpas ir apdzīvotas, atbildētājas gadījumā māja vairākus gadus nebija apdzīvota, par ko bija paziņots prasītājam jau 2009.gadā.

Līdz ar minēto lūdz prasību noraidīt pilnā apmērā.

[3] 2016.gada 12.februārī tiesā saņemta prasītāja atsauksme.

Atsauksmē norādīts, ka atbildētājai piederošajā nekustamajā īpašumā ūdens skaitītājs tika uzstādīts 2004.gadā un tā verifikācija bija jāveic 2008.gadā. Prasītājs vairākkārt vērsās pie atbildētājas ar atgādinājumiem par verifikāciju, tomēr verifikācija netika veikta. No Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumiem Nr.40 "Noteikumi par valsts meteoroloģiskai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un 2010.gada 30.jūnija Salaspils novada domes Saistošajiem noteikumiem Nr.20/2010 "Salaspils novada ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju ekspluatācijas, lietošanas un

aizsardzības noteikumi" 5.1.1. un 5.1.3. punktā noteiktā izriet, ka faktiski no 2008.gada atbildētājas ūdens skaitītāju rādījumus vairs nevar izmantot, lai noteiktu patērētā ūdens daudzumu. Saistošo noteikumu Pielikums Nr.2 nosaka ūdens patēriņa normas vienam iedzīvotājam, pamatojoties uz ko aprēķināts ūdens patēriņš nekustamajā īpašuma pēc deklarēto iedzīvotāju skaita.

Prasītājs deklarēto personu skaitu nekustamajā īpašumā noteicis no atbildētājas 2011.gada 27.maija paziņojuma, kurš prasītāja ieskatā ir pretrunīgs un pretēji atbildētājas apgalvojumam neliecina, ka nekustamajā īpašuma neviens nedzīvo un pakalpojumi netiek saņemti.

Daļēji patiesībai atbilstot apgalvojums, ka atbildētāja turpinājusi veikt maksājumus līdz 2011.gada beigām. No iesniegtajiem dokumentiem redzams, ka atbildētāja veikusi divus maksājumus – 2011.gada 27.maijā 12,06 Ls apmērā un 2011.gada 5.oktobrī 13,40 Ls apmērā.

Norādīts, ka ar Rīgas rajona tiesas 2011.gada 26.jūlija spriedumu tika pasludināts atbildētājas maksātnespējas process, savukārt ar 2014.gada 31.janvāra lēmumu nolemts izbeigt atbildētājas maksātnespējas procesa lietu.

Prasītājs noraida apgalvojumus par agresīvu komercpraksi. Agresīva komercprakse nevarot būt strīda risināšana tiesas ceļā, kā arī prasītājs nav ietekmējis atbildētājas izvēles iespējas norēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem veikt pēc ūdens patēriņa skaitītāja rādījumiem vai pēc nekustamajā īpašumā deklarēto personu skaita.

Prasītājs lūdz tiesu kritiski vērtēt atbildētājas iesniegtos paskaidrojumus un apmierināt iesniegto prasību pilnā apmērā.

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 26.janvāra lēmumu nolemts lietu skatīt mutvārdu procesā. 2016.gada 27.janvārī pusēm paziņots par lietas izskatīšanu 2016.gada 14.martā plkst. 14:00.

[5] Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja. Paskaidroja, ka prasītājam bija tiesības veikt aprēķinu pēc deklarēto iedzīvotāju skaita, jo atbildētāja nav ievērojusi 2007.gada 9.janvāra Ministru Kabineta noteikumos Nr.40 noteikto pienākumu verificēt ūdens skaitītājus. Atbildētājai vairākkārt lūgts veikt ūdens saistītāju verifikāciju, tomēr atbildētāja verifikāciju neveica. Parādu lūdz piedzīt no 2011.gada janvāra līdz 2012.gada martam, pēc minētā datuma atbildētājas īpašuma tiesības ir izbeigušās. Norāda, ka, lai arī līgumā nav paredzēta maksājumu kārtība, ja ūdens skaitītājs nav verificēts, ar līgumu netiek atcelti ne Ministru kabineta saistošie noteikumi, ne Salaspils novada domes saistošie noteikumi, kuros noteiks, kā rīkoties situācijā, kad ūdens skaitītāju verifikācija nav veikta. Cilvēku skaitu esot paziņojusi atbildētāja un prasītājs nevar paskaidrot, kāpēc rēķinos norādīts viens nevis pieci cilvēki.

[6] Atbildētāja/pers. C/ uz tiesas sēdi 2016.gada 14.martā neieradās tiesai nezināmu iemeslu dēļ. Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājai paziņots, 2016.gada 27.janvārī nosūtot pavēsti uz deklarēto dzīvesvietu. Tiesas pavēste nav saņemta atpakaļ tiesā kā neizsniegta.

Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteikts, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt Civilprocesa likuma 56.[1]panta otrajā daļā noteikts, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Tiesa atzīst, ka ir uzskatāms, ka par tiesas sēdi atbildētājai ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.[1]pantā noteiktajam.

Civilprocesa likuma 156.panta pirmajā daļā noteikts, ja uz tiesas sēdi nav ieradies, kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

Ņemot vērā, ka atbildētājai par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Motīvu daļa

[7] Uzklausījusi prasītāja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Salaspils pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr./numurs/ izdruku ir pierādīts, ka /pers. C/, laika posmā no 2005.gada 15.augusta līdz 2012.gada 19.martam piederēja nekustamais īpašums /adrese A/, ar adresi: /adrese/ (lietas 16.-20.lapa).

No 2005.gada 25.februāra Līguma Nr.ŪK/87 (turpmāk – Līgums) izriet, ka atbildētāja kā abonents un prasītājs kā piegādātājs noslēdz līgumu par ūdens piegādi, kanalizācijas notekūdeņu pieņemšanu, pārsūknēšanu un attīrīšanu /adrese A/ (lietas 14., 15.lapa).

Līdz ar to atzīstams, ka prasītājam pašvaldības SIA „Valgums-S" ir prasījuma tiesības pret atbildētāju pēc 2005.gada 25.februāra Līguma Nr.ŪK/87.

[8] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu 550,05 Ls jeb 727,36 *euro* apmērā par laika periodu no 2011.gada janvāra līdz 2012.gada martam, pamatojoties uz 2010.gada 30.jūnija Salaspils novada domes Saistošo noteikumu Nr.20/2010 "Salaspils novada ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju ekspluatācijas, lietošanas un aizsardzības noteikumi" 5.1.3. punktu.

Atbildētāja apstrīd parāda veidošanos, norādot, ka neviens nav dzīvojis nekustamajā īpašumā un prasītājs, aprēķinot samaksu par patērēto ūdeni, pārkāpj Līguma 4.2.punktu. Atbildētāja ir paziņojusi prasītājam, ka nekustamajā īpašumā kopš 2009.gada neviens nedzīvo un pakalpojumus neizmanto.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Pušu noslēgtā 2005.gada 25.februāra Līguma Nr.ŪK/87 3.2.punktā puses ir vienojušās, ka patērētā ūdens un notekūdeņu daudzums abonementam tiek aprēķināts pēc ūdens mērījuma rādījumiem.

Tiesa konstatē, ka līgumslēdzējas puses 2005.gada 25.februāra Līgumā Nr.ŪK/87 nav vienojušās par savstarpēju rīcību gadījumos, ja viena no pusēm nepilda līgumu, kā arī nav vienojušās par pakalpojuma samaksas aprēķinu, ja atbildētāja neverificē ūdens skaitītāju.

No minētā secināms, ka prasītājs nepamatoti savu prasību šajā daļā ir pamatojis ar Civillikuma 1587.pantu, jo puses nebija vienojušās par savādāku saņemtā pakalpojuma samaksu, ka tikai pēc skaitītāja.

[8.1] Vienlaikus tiesa atzīst, ka puses bija vienojušās, ka samaksa par saņemto pakalpojumu ir veicama katru mēnesi līdz nākošā mēneša 20.datumam. Prasītājs norāda, ka maksājumi ir pilnīgi vai daļēji pārtraukti jau no 2011.gada janvāra. Savukārt atbildētājā paskaidro, ka maksājumi par pakalpojumu saņemšanu nav veikti pēc 2011.gada oktobra.

Tiesa konstatē, ka ar kvīti un čeku, kas atrodas lietas 57.lapā ir pierādīts, ka atbildētāja ir veikusi maksājumu par aukstā ūdens un kanalizācijas pakalpojumu saņemšanu par periodu no 2011.gada 4.jūnijā līdz 2011.gada 25.septembrim. Maksājums ir veikts 2011.gada 5.oktobrī.

Savukārt ar 2010.gada 4.oktobra maksājuma uzdevumu ir pierādīts, ka atbildētāja ir veikusi maksājumu prasītājai 47 latu apmērā. Tomēr tiesa atzīst, ka 2010.gada 4.oktobra maksājums nepierāda, ka samaksa ir veikta tieši par nekustamo īpašumu /adrese A/, jo maksājuma uzdevuma teksts ir izdzisis.

Saskaņā ar prasītāja aprēķinu, prasītājs ir ņēmis vērā atbildētājas veiktos maksājumus 2011.gada maijā 12,06 *euro* apmērā un oktobrī 13,40 *euro*

apmērā, kā arī 2012.gada aprīlī 13,40 *euro* apmērā.

Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka samaksu par pakalpojumu nav veikusi katru mēnesi, bet norāda, ka ir lūgusi prasītājam veikt maksājumus gada beigās. Ar 2009.gada 29.maija iesniegumu ir pierādīts, ka atbildētāja ir lūgusi atļauju veikt maksājumus gada beigās.

2005.gada 25.februāra līguma 4.2.punktā puses bija vienojušās, ka līguma noteikumus var izmanīt, līgumslēdzēja pusēm rakstiski vienojoties. Neskatoties uz to, ka 2009.gada 29.maijā atbildētāja ir iesniegusi iesniegumu, lietā nav gūti pierādījumi, ka puses būtu rakstiski vienojušas par līguma noteikumu maiņu. Secināms, ka prasītājs nav piekritis atbildētājas šim līgumam un atbildētājai bija saistošs līgumā pielīgtais maksājumu veikšanas termiņš un kārtība. Atbilstoši līgumā pielīgtajam atbildētājai katru mēnesi bija jānodod skaitītāja rādījumi un līdz mēneša 20.datumam jāveic samaksa.

Civillikuma 1588.pantā noteikts, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda.

Tiesa atzīst, ka lietā ir gūti pierādījumi, ka atbildētāja ir atkāpusies no līguma un nav veikusi maksājumus atbilstoši 2005.gada 25.februāra Līguma Nr.ŪK/87 3.1.punktā pielīgtajam termiņam - samaksa jāveic katru mēnesi līdz nākošā mēneša 20.datumam.

[8.2] Prasītājs norāda, ka atbildētāja nebija verificējusi ūdens skaitītāju un maksājums ir aprēķināts pēc Salaspils novada domes 2010.gada 30.jūnija saistošajos noteikumos Nr.20/2010 "Salaspils novada ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju ekspluatācijas, lietošanas un aizsardzības noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi) 5.1.3.punktā noteiktā.

Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 "Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" 1.punkts noteic, ka noteikumi nosaka valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu un to verificēšanas periodiskumu (pielikums). Pielikuma Valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu saraksts 4.4.punts noteic, ka ūdens patēriņa skaitītāji verificējami ne retāk kā reizi 4 gados.

Salaspils novada domes Saistošo noteikumu 7.1.3.punktā noteikts, ka pakalpojumu sniedzējam un Klientam atkarībā no tā, kura valdījumā (īpašumā) atrodas ūdens patēriņa skaitītāji, par saviem līdzekļiem ir jānodrošina šādu prasību izpilde ūdens patēriņa skaitītāju pārbaude (verifikācija) jāveic ik pēc 4 gadiem, ja ir uzstādīts filtrs pirms skaitītāja un ik pēc 2 gadiem, ja nav uzstādīts filtrs pirms skaitītāja.

Prasītājs norāda, ka ūdens skaitītāja verificēšana bija jāveic atbildētājai un atbildētāja nav apstrīdējusi šo savu pienākumu. Secināms, ka atbildētājai bija pienākums ne retāk kā reizi četros gados veikt ūdens skaitītāju verifikāciju, pat tādā gadījumā, ja puses savstarpējā līgumā par to nav vienojušās.

Lietā nav strīda, ka ūdens skaitītāja verifikācija bija jāveic 2008.gadā un tā nav veikta. Ar lietas materiāliem pievienoto 2010.gada 19.marta Atgādinājumus par ūdens skaitītāju pārbaudes termiņu un 2010.gada 25.oktobra Atkārtotu atgādinājumu par ūdens skaitītāja pārbaudes termiņu pierādīts, ka atbildētāja bija informēta par pienākumu verificēt ūdens skaitītāju (lietas 60., 61.lapa).

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja ūdens skaitītāju būtu verificējusi, un atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumu par iemesliem, kādēļ ūdens skaitītājs netika verificēts.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja nav ievērojusi Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumos Nr.40 "Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" noteikto pienākumu verificēt skaitītāju, tādēļ tiesas ieskatā prasītājs pamatoti piemēroja Salaspils novada domes Saistošo noteikumu Mr.20/2010 5.1.3.punktu. Tiesa atzīst par pamatotu prasītāja norādi, ka neverificēta skaitītāja rādījumus nevar uzskatīt par patiesiem un šajā gadījumā pieņemams, ka skaitītāja vispār nav.

Tiesa konstatē, ka 2010.gada 30.jūnija Salaspils novada domes Saistošo noteikumu 5.1.3.punktā noteikts, ka izņēmuma gadījumos ūdens daudzumu, ko patērē klients, ja ūdens patēriņa skaitītājs nav uzstādīts, nosaka pēc ūdens patēriņa normām (Pielikums Nr.2) un klienta sniegtajām ziņām, saskaņā ar noslēgtā līguma noteikumiem. Šī norma neattiecas uz daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām.

Tiesa nesaskata šķēršļus, kas atbildētajai liegtu verificēt skaitītāju vairāku gadu garumā un tādējādi atbildētājai bija izvēles iespēja vai verificēt ūdens skaitītāju un maksājumus veikt atbilstoši reāli patērētajam pakalpojuma apjomam, vai veikt maksājumus atbilstoši pašvaldības saistošajos noteikumos noteiktajam aprēķinam. Atbildētājai netiek dota trešā iespēja - neverificēt ūdens skaitītāju un nemaksāt par ūdeni.

Izvērtējot iepriekš minēto tiesa secina, ka atbildētājs pamatoti ir piemērojis Salaspils novada domes 2010.gada 30.jūnija saistošajos noteikumos Nr.20/2010 "Salaspils novada ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju ekspluatācijas, lietošanas un aizsardzības noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi) 5.1.3.punktā noteikto aprēķināšanas kārtību.

[8.3] Tiesa ņem vērā, ka puses nav vienojušās par rīcību gadījumā, ka pakalpojuma saņēmējs nepilda savu pienākumu un neverificē ūdens skaitītāju, tādēļ šajā gadījumā ir piemērojams regulējums, kas ir noteikts likumā, Ministru kabineta noteikumos vai pašvaldības saistošajos noteikumos.

2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1013, kuri bija spēkā līdz 2013.gadam, "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 28.punktā un 29.punktā ir noteikts, ka, ja prombūtnes dēļ dzīvokli neizmanto neviena persona un dzīvokļa īpašnieks nevar iesniegt informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu, dzīvokļa īpašnieks par to iepriekš informē pārvaldnieku. Ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem.

Kaut arī šie Ministru kabineta noteikumi attiecas tikai uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem, tiesa uzskata, ka ir piemērojama analoģija.

No minētiem Ministru kabineta noteikumiem izriet, ka ir pieļaujamas atkāpes no vispārējā regulējuma gadījumos, kad ūdens skaitītāja rādījumus īpašnieks nevar nodot vai īpašumā neviens nedzīvo. Vidējo ūdens patēriņu ir pamats aprēķināt tikai tādā gadījumā, ja īpašnieks nav paziņojis par prombūtni.

Ar 2011.gada 27.maija paziņojumu ir pierādīts, ka atbildētāja ir paziņojusi pakalpojuma sniedzējam, ka īpašumā /adrese A/ neviens nedzīvo un pakalpojumus neizmanto (lietas 64.lapa). Vienlaikus tiesa konstatē, ka atbildētāja šajā paziņojumā ir norādījusi, ka sakarā ar to, ka uz doto brīdi strādā ārpus Latvijas, maksājumus veic tad, kad atrodas mājā.

No minētā secināms, ka prasītājam pēc šī paziņojuma saņemšanas nebija pamata uzskatam, ka nekustamajā īpašumā dzīvo pieci cilvēki, jo atbildētāja ir sniegusi informāciju, ka ir šķirta ar vīru un viņš šajā īpašumā nedzīvo, /pers. G/ strādā ārzemēs, savukārt /pers. H/ un /pers. I/ šajā īpašumā nedzīvo. Tomēr tiesa uzskata, ka no atbildētājas paziņojuma ir secināms, ka pati atbildētāja periodiski uzturas nekustamajā īpašumā /adrese A/. Atbildētāja nav norādījusi cik bieži viņa ierodas Latvijā un cik ilgi viņa dzīvoja šajā nekustamajā īpašumā.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka no atbildētājas paziņojuma nav viennozīmīgi secināms, ka nekustamajā īpašumā netiek lietots ūdens un kanalizācija. Tā kā atbildētāja nebija verificējusi skaitītāju, tad tiesa atzīst, ka pamatojoties uz Salaspils novada pašvaldības Saistošo noteikumu 5.1.3.punktu ir pamats piedzīt no atbildētājas samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem par prasītāja norādīto laika periodu aprēķinu veicot par vienu cilvēku par periodu pēc iesnieguma iesniegšanas prasītājam un par pieciem cilvēkiem līdz iesnieguma iesniegšanai.

Tā kā atbildētāja par deklarēto personu prombūtni paziņoja 2011.gada maijā, tad maksājumi līdz 2011.gada maijam ir aprēķināmi prasītāja norādītajā apmērā (36,67x5mēneši), bet no 2011.gada jūnija 7,33 lati apmērā mēnesī (piemērojot prasītāja aprēķina formulu 73,3 lati (0,18 x 30,5 x 1 cilv x 1,095) + 22% no iepriekš minētās summas). Parāds ir piedzenams 256,65 lati (183,35+73,3) jeb 365,18 *euro* apmērā

Tiesa secina, ka prasība par parāda piedziņu ir apmierināma daļēji 365,18 *euro* apmērā un noraidāma 362,18 *euro* apmērā.

[9] Atbildētāja norādījusi uz agresīvu komercpraksi no prasītāja puses.

Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 12.panta un 13.panta pārkāpumu, tomēr nav konkretizējusi tieši uz kādām pantu daļām un punktiem atbildētāja atsaucas, nav arī norādīts, kā tieši izpaudusies agresīva komercprakse no prasītāja puses. Tiesa atzīst par pamatotu prasītāja norādi, ka tiesvedība nav uzskatāma par negodīgu komercpraksi. Tāpat tiesa uzskata, ka nav atzīstama par negodīgu komercpraksi prasītāja prasījumu atbildētājai verificēt skaitītāju un veikt samaksu par pakalpojuma sniegšanu.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka atbildētāja nav pierādījusi negodīgu komercpraksi no prasītāja puses.

[10] Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka viņai ir uzsākts maksātnespējas process.

No Tiesu informatīvas sistēmas redzams, ka atbildētājai ar Rīgas rajona tiesas 2011.gada 26.jūlija spriedumu pasludināts maksātnespējas process. Savukārt ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra lēmumu noraidīts pieteikums par fiziskās personas bankrota procedūras pabeigšanu un izbeigta fiziskās personas maksātnespējas procesa lieta.

Maksātnespējas likuma 151.panta otrā daļa noteic, ka, ja vienlaikus ar bankrota procedūras pabeigšanu vai izbeigšanu tiek izbeigts fiziskās personas maksātnespējas process, atjaunojas kreditoru tiesības prasīt parādnieka saistību izpildi apmērā, kādā parādnieks nav izpildījis savas saistības fiziskās personas maksātnespējas procesā, kā arī tiek atjaunotas lietas par piespriesto, bet nepiedzīto summu piedziņu un lietas par parādnieka saistību izpildīšanu tiesas ceļā.

Ņemot vērā, ka atbildētājas bankrota procedūra tika pabeigta, izbeidzot fiziskās personas maksātnespējas procesu, secināms, ka atjaunojas kreditoru prasījumi, tai skaitā prasītāja tiesības prasīt parādnieka saistību izpildi pilnā apmērā.

[11] Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram(..).

Tā kā tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma daļēji 365,18 *euro* apmērā, tad no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenama samaksātā valsts nodeva 71,14 *euro,* kas ir minimālā valsts nodeva, kas ir maksājama par prasību, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (lietas 10.lapa) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,18 *euro* (8,88-4,70) (lietas 2.lapa).

[12] Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Atbilstoši minētajam atbildētājam ir nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 96., 97., 193., 194., 195., 204.[1] un 250.[27]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu pašvaldības SIA „Valgums-S" reģistrācijas Nr. 40003369018, pamatparādu 365,18 *euro*, valsts nodevu 71,14 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā, kopā 441,02 *euro*.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,18 *euro*.

Noraidīt prasību daļā par parāda piedziņu 362,18 *euro* apmērā.

Maksājumu veikt: Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds, uzvārds, civillietas numurs).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 7.aprīlī.

Tiesnese E.Stivriņa